

Vårvintersång 442

1. Aldrig har han kunnat se.
”Varför?” frågar alla de,
som ser honom tigga där
Herrens eget tempel är.
2. ”Har han syndat?” undrar man,
”eftersom han inte kan
se ens dagens klara ljus
eller Herrens sköna hus?”
3. Är det synd ifrån hans far,
som hans ögon skadat har,
eller kanske mannens mor
inte på vår Herre tror?”
4. Jesus svarar: ”Nej, det är
inte för att någon bär
skuld till Gud, men det är så
för att ni skall tecken få.”
5. ”Som ett svar på vad ni sagt
skall jag visa Faderns makt,
tecknet att Guds rike är
mitt ibland er alla här.”
6. Tyst, beslutsamt, utan ord
gör han nu en deg av jord
och av spott och lägger den
på de blinda ögonen.
7. Och han säger: ”Du skall gå
bort till Siloa och så
tvätta degen bort och sen
skall du öppna ögonen.”
8. Degen Jesus hade lagt
tvättar mannen, som han sagt,
bort i undrets svala damm,
och – allt träder tydligt fram.
9. Häpen ser han sig omkring,
ser på människor och ting,
och han skyndar för att se
också den, som talade.

Christian Braw

Johannesevangeliet 9:1–7

Melodi: Sv.ps. 338 Som ett klockspel ... eller alternativ melodi 5, 6, 40 eller 54